

fiskeres, medmindre de tilhører nogen, der ikke er ansvarlig for det ulovlige forhold.“

13. § 58, stk. 1, affattes således:

„Skønnes anvendelse af ubetinget frihedsstraf påkrævet, men taler oplysningerne om tiltaltes personlige forhold for anvendelse af betinget dom efter § 56, kan retten bestemme, at en del af den forskyldte straf, dog højst 3 måneder, skal fuldbyrdes, medens dommen i øvrigt gøres betinget. I dette tilfælde kan ubetinget hæftestraf anvendes, selv om denne strafart ikke i øvrigt er hjemlet for overtrædelsen. Ubetinget hæftestraf kan idømmes i forbindelse med betinget fængselsstraf.“

14. I § 62, nr. 1, ændres

„inden 3 år efter den sidste endelige løsladelse“ til „derefter“.

15. § 62, nr. 2, ophæves.

16. I § 62 ændres nr. 3 og 4 til nr. 2 og 3, og i nr. 3 ændres ordene „inden 3 år efter den endelige løsladelse“ til „derefter“.

17. § 63 affattes således:

„§ 63. Spørgsmålet om løsladelse fra arbejds- eller fængselsanstalt afgøres af fængselsnævnet. Den dømte kan ikke løslades, før der er forløbet 1 år efter indsættelsen, eller holdes tilbage i arbejds- eller fængselsanstalt ud over 4 år, jfr. dog stk. 3. Efter 2 års ophold skal spørgsmålet om løsladelse tages op. Sker der ikke løsladelse på dette tidspunkt, skal spørgsmålet genoptages, når der yderligere er forløbet 1 år. Uden for de ovennævnte tidspunkter kan spørgsmålet om løsladelse ikke tages op. Når der foreligger særlige omstændigheder, kan fængselsnævnet dog i forbindelse med en afgørelse om, at løsladelse ikke skal finde sted, eller undtagelsesvis senere, bestemme, at spørgsmålet skal genoptages inden forløbet af 1 år.“

Stk. 2. Fængselsnævnet bestemmer, om løsladelsen skal ske ubetinget eller på prøve. § 39 finder tilsvarende anvendelse. Endvidere finder § 38, stk. 4, anvendelse med hensyn til løsladelse på prøve, der sker inden forløbet af 4 år.

Stk. 3. Overtræder den prøveløsladte de fastsatte vilkår, kan fængselsnævnet ændre

vilklårene og forlænge prøvetiden inden for den fastsatte længstetid eller bestemme, at han skal genindsættes. En genindsat kan efter nævnets bestemmelse holdes tilbage i arbejdsanstalt indtil 1 år ud over den i stk. 1 nævnte længstetid.

Stk. 4. § 40, stk. 2 og 3, og § 43, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.“

18. § 64 affattes således:

„§ 64. Arbejdsanstalt udstås i særlig anstalt. §§ 34-36 finder tilsvarende anvendelse. Frihedsarbejde anvendes i størst muligt omfang. Behandlingen må ikke være hårdere, end hensynet til disciplinen og arbejdspligtens opfyldelse kræver.“

19. § 66 affattes således:

„§ 66. Spørgsmålet om løsladelse fra sikkerhedsforvaring afgøres af fængselsnævnet. Den dømte kan ikke løslades, før der er forløbet 4 år efter indsættelsen. På dette tidspunkt skal spørgsmålet om løsladelse tages op. Finder løsladelse ikke sted, skal spørgsmålet genoptages, hver gang der yderligere er forløbet 2 år. Uden for de ovennævnte tidspunkter kan spørgsmålet om løsladelse ikke tages op. Når der foreligger særlige omstændigheder, kan fængselsnævnet dog i forbindelse med en afgørelse om, at løsladelse ikke skal finde sted, eller undtagelsesvis senere, bestemme, at spørgsmålet skal genoptages inden forløbet af 2 år.“

Stk. 2. Løsladelse sker på prøve. Prøvetiden fastsættes af fængselsnævnet og kan ikke være kortere end 2 år. § 39, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Overtræder den prøveløsladte de fastsatte vilkår, kan fængselsnævnet ændre vilklårene og forlænge prøvetiden eller bestemme, at han skal genindsættes.

Stk. 4. § 40, stk. 2 og 3, og § 43, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Når en person har hensiddet 20 år i sikkerhedsforvaring, skal han løslades, medmindre fængselsnævnet anser dette for betænkeligt. Spørgsmålet om hans fortsatte forbliven i sikkerhedsforvaring forelægges da for landsretten for den landsdel, i hvilken anstalten er beliggende. Afgørelsen træffes ved kendelse. Bestemmer retten, at han skal blive i anstalten, forelægges spørgsmålet derefter på ny retten hvert andet år.